

REVISTA: **A LES DEU**
 ■ PUBLICA: ASSOCIACIÓ ESPLAIS VALENCIANS
 ■ CONTACTE: ESPLAIS.VALENCIANS@GMAIL.COM
 TELÈFON: 96 1539530

PER A COL·LABORAR ECONÒMICAMENT
 CRIFA POPULAR:
 3159-0022-10-2117559720
 FOTOCÒPIA i DiFOM!
<http://www.atezaestudio.com/>

ESPLAIS LAICS I PROGRESSISTES. UN ESPLAI ÉS MOLTES COSES: VOLUNTARIS QUE DEDIQUEN EL SEU TEMPS A ENSENYAR ALS INFANTS VALORS DE PROGRÉS I PARTICIPACIÓ SOCIAL, XIQUETES I XIQUETES QUE VOLEM PASSAR-HO BÉ I APRENDRE COSES DIFERENTS DURANT EL SEU TEMPS LLIURE, PARES I MARES COMPROMESOS AMB

L'EDUCACIÓ DELS SEUS FILLS I FILLES. L'ASSOCIACIÓ ESPLAIS VALENCIANS ÉS UNA AGRUPACIÓ DE CENTRES DE TEMPS LLIURE INFANTIL I JUVENIL MOLT DIVERSOS QUE POSEN ÈMFAZI EN LA LAICITAT DEL SEU MODEL PEDAGÒGIC, TREBALLEM VALORS PROGRESSISTES A LES SEVES ACTIVITATS I ENSENYEM PARTICIPACIÓ SOCIAL ALS INFANTS.

NOTÍCIA

A totes les esplaieres i esplaieros!

El cap de setmana del 26 i 27 de setembre va ser la III trobada del Moviment associatiu Laic i Progressista Valencià (MLPV). En ella es trobaren gent de totes les entitats que hi formen part: Federació de Cases de Joventut, l'Escola d'Animadors de Cases, l'Associació Impuls, la Fundació Movimiento Ciudadano i com no, l'Associació Esplais Valencians.

Esplais compta amb seus a Mislata, Polinyà del Xúquer, Quart de Poblet, Manises, Picassent, Aiello i Benicàssim. Són 150 les xiquetes i els xiquets i més de 40 els animadors voluntaris que participen d'aquest projecte tan compromés al temps lliure.

Durant la trobada hi hagué moments de treball, d'assemblea, de joc i de debat. D'aquesta jornada s'extragueren unes conclusions que, una vegada reunides en un document, estan ja a la vostra disposició a totes les seus d'esplai!

LA BRÚIXOLA

Generar un instrument de comunicació en l'era de la comunicació no és estrany. Què es faça sense voluntat lucrativa, en una època en que tot té preu és més inusual.

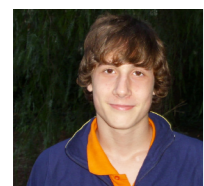
Què l'instrument el cree un grup de joves és meritoris.

Què aquestos siguen voluntaris d'un centre d'educació no formal en el temps lliure, en un moment històric en el que ningú fa res gratuïtament, és extraordinari. Benvinguts al selecte club dels que encara pensem que un altre món és possible, i intentem fer-ho real cada dia amb la tasca de compromís social.

Enrique Deltoro Rodrigo (voluntari del mlp)

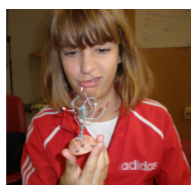
XIQUETS

QUÈ ÉS EL MÉS EXTRAÑO QUE T'HA PASSAT UN DIA D'ESPLAI?

No me acuerdo de una tarde así, pero la verdad que todas son interesantes y en todas me suele pasar alguna cosa rara.

Javier Ortega Vicente (Esplai Natura, Manises)

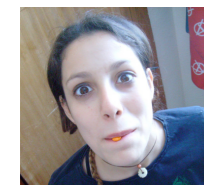
Un dia que vam fer un arbre amb filferro i ho vam pintar amb pinta ungles...encara tinc pinta ungles en els pantalons! Mai vaig entendre perquè ho vam fer, no serveix per res.

Marta Rodríguez Jimenez, 12 anys (Esplai Catañai, Benicàssim)

Hace un año, durante la despedida en Manises, me levanté para protestar por las votaciones durante un juego y me quitaron la silla. Cuando fui a sentarme me caí de culo y todos se pusieron a reírse. Aún hoy se acuerdan de eso.

Roberto Escobedo Almeida, 15 años (Esplai Somriure, Quart de Poblet)

Fue en la Albergada del año pasado, cuando en una actividad me tocó besarle un pie a Ángela.

Lucía Funes Bocco, 14 años (Esplai Tabalet, Mislata)

MUNICIPIIS AMB ESPLAIS: Polinyà del Xúquer, Aiello de Malferit, Picassent, Mislata, Quart de Poblet, Manises i Benicàssim

MONITORS

Salim es un chico de 12 años, aunque nacido en España, sus padres vinieron hace unos años de Argelia, con las maletas cargadas de historias, buscaban otra vida diferente. Salim viene todos los sábados a nuestro Esplai, en él, disfruta con las actividades que realizamos y junto a él, otros niños y niñas comparten y acumulan nuevos momentos y sensaciones. Nuestro joven amigo es musulmán.

Xavi fue un monitor del Esplai, su estancia fue corta ya que, por motivos laborales, tuvo que priorizar y

FAMÍLIES

Una de les coses més importants en la vida són les vivències que hem tingut i les persones que han estat allí en aquells moments, perquè d'això depèn la forma que ens obrim pas en aquesta vida, que de vegades tant la compliquem.

Però el més important és que també es formen els nostres records i d'això precisament és del que us vaig a parlar. En plena revolució hormonal al voltant dels 11 o 12 anys, quan no saps molt bé que és el que vols, s'obria un centre juvenil a Benicàssim, "El Casal Jove" i com jo molts xics i xiques de la meua edat acudíem allí cada vesprada per a trobar-nos, xarrar de les nostres coses, de les nostres inquietuds, les nostres pors etc...i per fi vam

SOMRIU LLEGINT

LIVIERS. Dibujant de còmics, historietista, tebeero. Argentí. El complement ideal de Quino (el de Mafalda). Els xicotets detalls. La magia de cada dia i el poder de la imaginació.
 +info <http://macanudoliniers.blogspot.com/>

tirar hacia delante. Durante su corta estancia en el Esplai pudimos conocerle, aunque sólo un poquito fuera. Xavi es Evangelista.

Durante los pocos años de vida de nuestro Esplai, han pasado personas de diferentes culturas y etnias, todas ellas sumaban experiencias que, a su vez, sumaron riqueza en nuestro corto caminar. Todo esto es posible gracias a nuestra visión de la realidad.

Esplais defienden el laicismo como un pilar sobre el que se asientan nuestras acciones cotidianas, es decir, creemos en la libertad de conciencia frente a la imposición de creencias. En la realidad en la que

nos ha tocado vivir, una realidad intercultural, formada por multitud de etnias y culturas diferentes no tiene sentido que se prioricen unas creencias frente a las del resto.

Debemos dejar claro que no nos definimos como la competencia frente a otros movimientos juveniles, sino como una alternativa. Pretendemos dar cabida a todas las personas de nuestro contexto, no importa la realidad cultural, económica ni social, sólo la posibilidad de encontrarnos y de construir a través del diálogo y de la escucha.

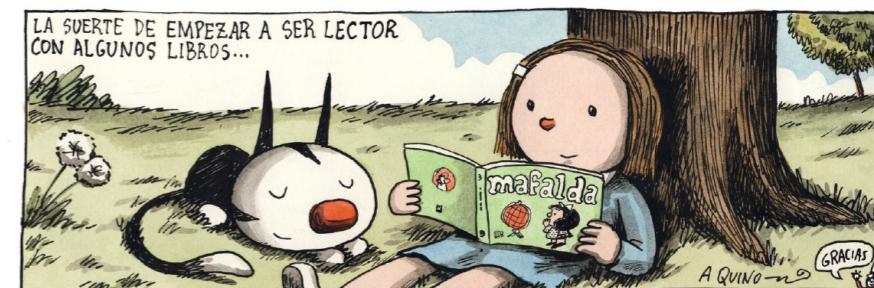
Juan Carlos Vayà González, 26 anys (Esplai Tabalet, Mislata)

poder fer coses que mai abans havíem fet com anar d'acampada, fer programes de ràdio amb la música que ens agradava (heavy metal del bó) i un munt d'activitats per a poder ocupar el nostre temps lliure i el més important, funcionar com una gran família.

I perquè aqueixa gran família es gestara ací estaven ells, els monitors. Ells ens guiaven, ajudaven, donaven suport i també com no, ens renyaven quan alguna cosa no anava bé. Amb ells parlàvem de coses de les quals no ens atrevíem a parlar amb els nostres pares i eixíem també a veure món a tenir les nostres pròpies vivències... vivències que recordaré sempre amb especial afecte, com l'afecte que guardo a les persones que van intervenir en aquella etapa de la meua vida.

Avui tinc una xiqueta de 10 anys i sóc monitora en el col·legi públic Santa Àgueda i m'agradaria quedar en el feliç record d'algun adolescent i saber que he contribuït en major o menor mesura en les vivències que ha tingut, perquè això significarà que estic fent el meu treball bé i anime a la meua filla que comence a tenir les seues pròpies vivències envoltada de bons amics i com no, de monitors que l'ajuden a arribar a les coses que als pares ens costa assimilar....la independència dels nostres fills.

Mª Carmen Pradas (mare de l'Esplai Catañai de Benicàssim)

PER A CONSEGUIR LA PUBLICACIÓ, ENTRA EN WWW.ESPLAICATVALRI.ORG I INSCRIU-TE AL BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ.